392R0738

27.3.92 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 82/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 738/92

av den 23 mars 1992

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av garn av bomull med ursprung i Brasilien och Turkiet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen([1]), särskilt artikel 12 i denna,

med beaktande av att kommissionen den 18 december 1991 lämnade en ansökan till Associationsrådet för EEG—Turkiet, enligt artikel 47.1 i tilläggsprotokollet till avtalet om upprättandet av en association mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet([2]), och att associationsrådet inte inom den tidsfrist som avses i artikel 47.2 i det protokollet har fattat något beslut i ärendet,

efter att ha informerat Associationsrådet för EEG—Turkiet enligt artikel 47.2 i ovannämnda tilläggsprotokoll,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd i rådgivande kommittén enligt ovannämnda förordning, och

med beaktande av följande:

A. PROVISORISKA ÅTGÄRDER

1. Kommissionen införde genom förordning (EEG) nr 2818/91([3]) en preliminär antidumpningstull på import till gemenskapen av bomullsgarn med ursprung i Brasilien, Egypten och Turkiet och avslutade antidumpningsförfarandet för den berörda produkten med ursprung i Indien och Thailand. Rådet förlängde tullens giltighetstid med en period på högst två månader genom förordning (EEG) nr 171/92([4]).

([1]) EGT nr L 209, 2.8.1988, s. 1.
([2]) EGT nr L 293, 29.12.1972, s. 4.
([3]) EGT nr L 271, 27.9.1991, s. 17.
([4]) EGT nr L 18, 25.1.1992, s. 33.

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

2. Efter det att den preliminära antidumpningstullen införts beviljades de berörda parter som så önskade en möjlighet att få yttra sig inför kommissionen. Parterna lämnade också skriftliga framställningar angående sina synpunkter på utredningens slutsatser.

3. Parterna informerades om de grundläggande uppgifter och överväganden på vars grundval man hade för avsikt att rekommendera ett införande av slutgiltig antidumpningstull och ett slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär tull. Parterna beviljades också en frist inom vilken de kunde lämna synpunkter på denna information.

4. Parternas muntliga och skriftliga synpunkter övervägdes och vid behov ändrades kommissionens slutsatser med hänsyn till dessa.

5. Vissa producenter av bomullsgarn i de berörda exporterande länderna gav sig till känna och uppgav att de inte hade exporterat bomullsgarn till gemenskapen under referensperioden, men att de senare hade börjat med sådan export eller hade för avsikt att göra det. Dessa företag anmodade kommissionen att beakta deras särskilda situation.

6. Med anledning av förfarandets invecklade karaktär och de andra skäl som anges i punkt 11 i förordning (EEG) nr 2818/91 kunde utredningen inte avslutas inom den tidsperiod som avses i artikel 7.9 a i förordning (EEG) nr 2423/88.

C. PRODUKT SOM OMFATTAS AV UTREDNINGEN

7. Enligt sina preliminära slutsatser (punkt 4—6 i förordning (EEG) nr 2818/91) konstaterade kommissionen att även om det finns olika typer av bomullsgarn, som huvudsakligen skiljer sig åt vad gäller tjocklek, har garnerna fysiska egenskaper som i hög grad liknar varandra, och de tillverkas med i huvudsak samma teknik och utrustning. Vidare har garnerna en hög grad av utbytbarhet vad gäller slutanvändning. Producenterna/exportörerna har inte rest

några vägande invändningar mot dessa slutsatser. Vissa av dem har dock återigen hävdat att vissa särskilda typer av bomullsgarn som de exporterat till gemenskapen varit av en annan kvalitet än den som gällde för produkter som tillverkas och säljs av gemenskapsindustrin, och därför inte borde anses vara likadan produkt.

8. Efter att på nytt ha övervägt detta påstående har kommissionen konstaterat att skillnaderna i kvalitet inte på ett avgörande sätt påverkar de fysiska egenskaperna eller användningen av de olika typerna av importerat bomullsgarn jämfört med de garner som tillverkas i gemenskapen.

Rådet bekräftar följaktligen kommissionens slutsats att det bomullsgarn som tillverkas och säljs av industrin i gemenskapen enligt artikel 2.12 i förordning (EEG) nr 2423/88 bör anses vara "likadan produkt" som både den produkt som tillverkas och säljs på varje berört exporterande lands hemmamarknad och den produkt som i berörda länder tillverkas och exporteras till gemenskapen.

9. En brasiliansk producent/exportör hävdade att deras export av bomullsgarn, som var upplindat på koniska spolar och krävde vidare bearbetning (t.ex. färgning) efter att det importerats till gemenskapen inte borde omfattas av detta utredningsförfarande.

Denna producent/exportör ansåg att medan klagomålet enbart avsåg bomullsgarn som inte var i detaljhandelsförpackningar var den ovannämnda produkten avsedd för detaljhandelsförsäljning för hemmabruk och inte lämplig för industriellt bruk, det vill säga vävning eller stickning på industriella maskiner. Vidare kunde de maskiner som användes för att tillverka denna särskilda typ av bomullsgarn inte utan kostsamma ändringar användas för produktion av bomullsgarn för industriellt bruk.

Denna exportör begärde därför att denna produkt inte skulle omfattas av någon antidumpningstull.

Efter att ha konsulterat ett specialistinstitut för att fastställa det berörda garnets exakta egenskaper och möjliga användningsområden har kommissionen konstaterat att garnet faktiskt är lämpligt för särskild industriell användning som regelbundet förekommer i gemenskapen. Vidare konstaterades att de maskiner som används för att tillverka denna typ av bomullsgarn även kan användas för att tillverka andra typer utan kostsamma ändringar. Av dessa skäl anser kommissionen att den berörda produkten bör omfattas av detta förfarande. Rådet bekräftar denna slutsats.

D. GEMENSKAPSINDUSTRIN

10. Vissa producenter/exportörer hävdade att de producenter i gemenskapen som omfattades av kommissionens utredning inte var helt representativa för gemenskapens bomullsgarnindustri.

I punkt 7 i förordning (EEG) nr 2818/91 beskrev kommissionen den metod som användes för att undersöka gemenskapsindustrin en samt skälen för detta tillvägagångssätt. Kommissionen anser att det urval av producenter som gjorts med hänsyn till storlek och geografiskt läge säkerställer att de berörda företagen är representativa.

Rådet bekräftar kommissionens metod i detta avseende.

E. PRODUCENTER/EXPORTÖRER

11. Vad gäller kommissionens urval av exporterande företag för att fastställa normalvärden har följande invändningar rests:

— En samarbetande turkisk producent/exportör som inte valts ut för kontroll hävdade att den metod som kommissionen använt inte uttryckligen anges i förordning (EEG) nr 2423/88. Följaktligen begärde företaget att dess individuella situation skulle undersökas med avseende på dumpning.

— Vissa importörer hävdade att de exporterande företag som valts ut för kontroll inte var helt representativa för de andra samarbetande företagen.

12. Kommissionen noterar att varken förordning (EEG) nr 2423/88 eller GATT:s antidumpningsregler kräver att alla producerande/exporterande företag undersöks för att fastställa normalvärden. Följaktligen har kommissionen och myndigheterna hos andra GATT-medlemmar, som undertecknat reglerna, i fall som avser ett stort antal exportörer gjort ett urval av företag som sammantaget kan anses vara representativt. I det nuvarande fallet säkerställer kommissionens urvalskriterier att urvalet är representativt, som det förklaras i punkt 8 i förordning (EEG) nr 2818/91. Vidare godkändes kommissionens metod i förväg av alla nationella branschsammanslutningar som representerade medlemsföretagen, inklusive den turkiska sammanslutningen.

Vad gäller den turkiske producentens/exportörens begäran att hans situation skulle undersökas individuellt erinrar kommissionen om att man före kontrollerna på plats i Turkiet hade erbjudit alla exportörer, inbegripet denna exportör, möjlighet att bli kontrollerade. Ingen begäran om detta lämnades vid den tidpunkten av den ovannämnda producenten/exportören. Dessutom mottogs hans begäran en tid efter det att de provisoriska åtgärderna hade införts, och det vid en sådan tidpunkt att avslutningen av utredningen skulle försenats på ett omotiverat sätt om kommissionen hade genomfört en ny kontroll på platsen.

Under dessa omständigheter bekräftar rådet kommissionens uppfattning.

F. NORMALVÄRDE

a) Allmänt

13. Med tanke på de slutgiltiga utredningsresultaten fastställdes normalvärdet allmänt på grundval av samma metoder som hade tillämpats vid det preliminära fastställandet av dumpning, med beaktande av nya fakta och argument som parterna lagt fram.

b) Brasilien

14. Två av de kontrollerade brasilianska exportörerna hävdade att kommissionen felaktigt hade beaktat försäljningen av bomullsgarn på hemmamarknaden under vissa månader 1989 som antogs ha skett till förlust. Dessa exportörer invände mot att kommissionen drog av kostnader för kredit till kunder från försäljningspriset på hemmamarknaden vid jämförelsen av det priset och tillverkningskostnaden för bomullsgarn, eftersom finansieringskostnaderna var inbegripna i tillverkningskostnaderna.

För att fastställa om försäljningen på hemmamarknaden skulle anses som normal handel enligt artikel 2.3 a i förordning (EEG) nr 2423/88 måste kommissionen undersöka huruvida denna försäljning var lönsam eller ej. I detta syfte beräknades tillverkningskostnaden genom att alla kostnadsposter beaktades, inklusive kostnader för finansiering av produktionen. Det framräknade beloppet jämfördes sedan med försäljningspriser fritt fabrik på hemmamarknaden. Eftersom dessa priser per definition inte inbegriper kredit till kunder drogs de faktiskt fakturerade beloppen för sådan kredit av från försäljningspriserna.

Rådet bekräftar att denna beräkningsmetod är lämplig.

15. Vad gäller de brasilianska producenter/exportörer som inte samarbetade hade kommissionen för det preliminära fastställandet konstaterat att samarbetsviljan hade varit så låg att de resultat som följde av utredningen inte kunde anses vara representativa. Följaktligen fastställdes normalvärdet på grundval av uppgifter om tillverkningskostnad som den klagande gemenskapsindustrin hade lämnat, med tillägg av en skälig vinstmarginal.

De berörda brasilianska producenternas/exportörernas invändningar mot detta gick ut på att ett normalvärde baserat på uppgifter från de klagande skulle vara en ren gissning och de hävdade att beräkningen borde baseras på mer neutrala uppgifter från oberoende källor som t.ex. offentliggjorda prislistor, officiell importstatistik, osv.

16. Kommissionen har övervägt situationen på nytt mot bakgrund av dessa anmärkningar och godtar att man tillämpar de upplysningar om vissa kostnadsuppgifter för brasilianskt bomullsgarn som finns angivna i en specialiserad tidskrift, som i det aktuella fallet kan anses vara en pålitlig källa.

Följaktligen konstruerade kommissionen normalvärdet för de brasilianska producenter/exportörer som inte samarbetade genom att för råvarukostnader och vinstmarginal använda det vägda genomsnittet av uppgifter från de samarbetande företagen, medan alla övriga kostnader beräknades på grundval av uppgifter från ovannämnda tidskrift.

c) Egypten

17. Av de skäl som anges i punkt 13 a i förordning (EEG) nr 2818/91 konstruerade kommissionen normalvärdet för egyptiskt bomullsgarn. Alla egyptiska exportörer ifrågasatte denna beräkning och hävdade att normalvärdet borde beräknats på grundval av de faktiska försäljningspriserna på hemmamarknaden.

Vidare hävdade de att om konstruerade värden skulle tillämpas borde kostnaden för bomull som importerats från tredje land (fakturerat i US-dollar) beräknas på grundval av den särskilda valutakurs som gällde för handel med råbomull under utredningsperioden.

Slutligen menade de egyptiska producenterna/exportörerna att kommissionen felaktigt hade bortsett från vissa kostnader som t.ex. andelen avfall från tillverkningen av bomullsgarn och värdet på detta avfall när det senare användes.

18. Förutom ovannämnda anmärkningar ifrågasatte en egyptisk producent/exportör resultaten av kontrollen och hävdade att företagets tillverkningsstruktur var mycket lik strukturen hos andra egyptiska producenter/exportörer för vilka en lägre dumpningsmarginal hade fastställts, att tillverkningskostnaderna för 1989 hade varit exceptionellt höga och hade minskat de följande åren, och att exportpriser för egyptiskt bomullsgarn hade ökat sedan 1989.

19. Vad gäller användningen av konstruerade normalvärden för egyptiskt bomullsgarn var de argument som lagts fram av berörda parter samma som de som framfördes under det preliminära fastställandet. Rådet bekräftar därför att kommissionens tillvägagångssätt enligt punkt 13 i förordning (EEG) nr 2818/91 är motiverat.

20. Vad gäller den växelkurs som tillämpats vid beräkningen av kostnaden för importerad bomull konstaterade kommissionen att de egyptiska producenternas/exportörernas begäran var välgrundad. Följaktligen beräknades kostnaden på nytt och denna ändring medförde ett minskat normalvärde.

21. Vad gäller kostnaden för tillverkning av egyptiskt bomullsgarn omprövade kommissionen sina beräkningar och gjorde de justeringar som behövdes för att beakta den begäran som avsåg värdet på avfallet. Även dessa ändringar medförde ett minskat normalvärde.

22. Vad gäller de invändningar som anges i punkt 18 anser kommissionen att de är ogrundade, eftersom skillnaderna i normalvärde förklaras av de skillnader i tillverkningskostnad som konstaterats under utredningens gång. Vidare kan faktorer som avser en annan period än utredningsperioden inte beaktas vid fastställandet av dumpning. Rådet bekräftar denna uppfattning.

d) **Turkiet**

23. Två turkiska producenter/exportörer hävdade att fel gjorts vid beräkningen av tillverkningskostnad och fastställande av vinst. Dessa påståenden var välgrundade och normalvärdena justerades i överensstämmelse med detta.

e) **De klagande**

24. De klagande ifrågasatte kommissionens preliminära slutsatser angående normalvärde. I synnerhet hävdade de att kommissionen borde ha konstruerat ett normalvärde i varje enskilt fall. I de fall där konstruerade värden fastställdes ifrågasatte de vidare resultaten av kommissionens beräkningar och hänvisade till värden som fanns publicerade i specialiserade tidskrifter.

Kommissionen kan inte godta dessa anmärkningar. Normalvärden kan bara konstrueras när de villkor uppfylls som anges i artikel 2.3 b i förordning (EEG) nr 2423/88. Denna bestämmelse har följts i detta förfarande. Vidare har normalvärden beräknats på grundval av de kostnader som kontrollerats under utredningen och dessa uppgifter måste ges företräde framför sådana uppgifter som inte har blivit föremål för en jämförbar kontroll.

Rådet bekräftar kommissionens uppfattning i denna fråga.

G. EXPORTPRIS

a) **Allmänt**

25. Med undantag för b nedan har ingen part rest några vägande invändningar rörande det preliminära fastställandet av exportpriser. Följaktligen bekräftar rådet dessa slutsatser.

b) **Brasilien**

26. De brasilianska exportörerna vidhöll den begäran som avses i punkt 17 i förordning (EEG) nr 2818/91. De hävdade att tillämpningen av den officiella växelkursen på 1 novo cruzado för 1 US-dollar under det första kvartalet 1989 hade sänkt exportpriserna, med konsekvensen att det skapades artificiell dumpning eftersom inflationen vid samma tid medförde fortsatt stigande priser på Brasiliens marknad.

27. Denna uppfattning stöddes av de brasilianska myndigheterna som bekräftade att växelkursen mellan novo cruzado och US-dollar var fryst det första kvartalet 1989 med tanke på den inhemska ekonomiska politiken.

De brasilianska myndigheterna uttryckte uppfattningen att med tanke på denna exceptionella situation skulle användningen av de officiella växelkurserna för den perioden medföra att det inte kunde göras en rättvis jämförelse mellan normalvärde och exportpris. De begärde att växelkursen skulle justeras så att den till fullo avspeglade den faktiska deprecieringen av novo cruzado 1989 i enlighet med inflationstakten i Brasilien.

28. Att de behöriga myndigheterna i ett tredje land fastställer sitt lands växelkurs är ett beslut som det inte tillkommer gemenskapens institutioner att värdera i samband med ett antidumpningsförfarande. Kommissionen har därför som fast praxis, bekräftad i domstolens rättspraxis, att tillämpa den officiella

växelkurs som gäller för internationella kommersiella transaktioner. En justering av denna växelkurs vid fastställandet av dumpning skulle vara otillbörligt och strida mot principen om neutralitet vad gäller valutamässiga aspekter av antidumpningsfall.

Rådet bekräftar denna uppfattning och kan därför inte godta denna begäran.

H. JÄMFÖRELSE

29. De intresserade parterna framlade inga nya argument rörande kommissionens metod vid jämförelsen av normalvärde och exportpris, som det beskrivs i punkt 18—20 i förordning (EEG) nr 2818/91. Rådet bekräftar sålunda denna metod.

I. DUMPNINGSMARGINAL

a) **Samarbetande producenter/exportörer**

30. Vid jämförelsen mellan normalvärdena för de samarbetande producenternas/exportörernas försäljning av bomullsgarn på hemmamarknaden och exportpriserna till gemenskapen visar den slutliga undersökningen av omständigheterna att det förekommer dumpning av bomullsgarn med ursprung i Brasilien, Egypten och Turkiet. För de samarbetande producenter/exportörer som besöktes av kommissionen fastställdes individuella dumpningsmarginaler på grundval av det belopp med vilket normalvärdet överskrider exportpriset till gemenskapen.

För de samarbetande producenter/exportörer som inte besöktes av kommissionen fastställdes dumpningsmarginaler på grundval av den metod som beskrivs i punkt 8 i förordning (EEG) nr 2818/91.

31. Dumpningsmarginalerna uttryckta i procent av det totala cif-värdet för den berörda produkten varierade efter exportör enligt följande:

— i) *Brasilien*

Fábrica de Rendas Arp SA	7,0 %
Fiação e Tecelagem Kanebo do Brasil	15,8 %
Nisshinbo do Brasil Indústria Têxtil Ltda	12,1 %

Det vägda medeltalet av de konstaterade dumpningsmarginalerna för ovannämnda företag är 12,9 %.

— ii) *Egypten*

Misr El Amria Spinning & Weaving Co.	0,4 %
Misr Iran Textile Co. "Miratex"	0,1 %
Misr Shebin El Kom For Spinning & Weaving (Shebintex)	0,1 %
Unirab Spinning & Weaving Co.	0,0 %

Det vägda medeltalet av de konstaterade dumpningsmarginalerna för ovannämnda företag är 0,1 %. Dessa marginaler är på en sådan nivå att de måste anses vara obetydliga.

— iii) *Turkiet*

Yalova Elyaf ve Iplik Sanaii ve Ticaret AS	5,6 %
Ceytas (Ceyhan Tekstil Sanayii AS)	12,1 %
Yidas	4,9 %
Birko (Birlesik Koyunlulular Mensucat Tic ve San AS)	7,7 %
Taris (Tarim Statis Kooperatifleri Birli Keri)	8,6 %
Söktas Pamuk ve Tarim Urunerini Degerlendirme Ticaret ve Sanayii AS	9,5 %

Det vägda medeltalet av de konstaterade dumpningsmarginalerna för ovannämnda företag är 9 %.

b) **Icke-samarbetande producenter/exportörer**

32. Med tanke på de preliminära slutsatserna angående de brasilianska producenter/exportörer som varken besvarade kommissionens frågeformulär eller gav sig tillkänna på något annat sätt fastställdes dumpningsmarginalerna på grundval av tillgängliga uppgifter enligt artikel 7.7 b i förordning (EEG) nr 2423/88.

Kommissionen ansåg att det var lämpligt att tillämpa den högsta konstaterade dumpningsmarginalen för de icke-samarbetande producenterna/exportörerna från Turkiet.

Rådet bekräftar denna uppfattning eftersom det inte har lagts fram några nya bevis till stöd för att de icke-samarbetande producenternas/exportörernas dumpningsmarginaler skulle vara lägre än den högsta marginal som konstaterats för ett samarbetande företag.

33. För de icke-samarbetande producenterna/exportörerna från Brasilien fastställs en dumpningsmarginal på 16,6 % enligt den nya beräkning av normalvärdet som anges i punkt 16.

34. Rådet har också granskat situationen för de producenter av bomullsgarn i berörda exportländer som inte exporterade bomullsgarn till gemenskapen under referensperioden men som senare har börjat med sådan export eller som har avsikten att göra det (så kallade "nykomlingar"). Rådet noterar att kommissionen är beredd att utan dröjsmål inleda ett utredningsförfarande för exportörer som till kommissionen lämnar tillfredsställande bevis för att de inte

har exporterat bomullsgarn till gemenskapen under referensperioden, att de började med sådan export först efter referensperiodens utgång eller har en fast avsikt att göra det, och att de inte är närstående eller på något annat sätt har samband med någon av de exportörer som omfattas av antidumpningstullen.

J. SKADA

a) Ackumulering

35. I sina preliminära slutsatser fann kommissionen att effekten av den dumpade importen från Brasilien, Egypten och Turkiet måste ackumuleras. Ett antal exportörer och importörer invände mot denna slutsats.

36. Kommissionen noterar att dess preliminära slutsatser baserades på praxis för gemenskapens institutioner att ackumulera import från flera länder när dessa importerade produkter konkurrerar med varandra och med den likadana produkten från gemenskapsindustrin och när den dumpade importen i sig inte är obetydlig.

Rådet anser att dessa villkor i det nuvarande fallet uppfylls vad gäller importen från Brasilien och Turkiet, medan importen från Egypten, för vilken det inte slutgiltigt kan konstateras någon betydande dumpning, inte skall beaktas vid värderingen av skada.

37. De brasilianska exportörerna hävdade att deras export inte borde räknas samman med exporten från andra länder, eftersom deras exportvolym 1989 skilde sig från den volym som kommissionen utgick från i de preliminära slutsatserna och var så ringa att den måste anses vara obetydlig. Med tanke på detta tillhandahöll de kommissionen den officiella brasilianska statistiken för export av bomullsgarn till gemenskapen vilken visade en total exportvolym som faktiskt var lägre än den som angavs av Europeiska gemenskapernas statistikkontor.

38. Kommissionen har på nytt granskat detta ärende och bekräftar riktigheten i de uppgifter som använts och som motsvarar uppgifterna från Europeiska gemenskapernas statistikkontor.

Rådet instämmer i denna uppfattning.

39. De brasilianska exportörerna hävdade också att deras marknadsandel 1989 var lägre än den som kommissionen utgick från i sina preliminära slutsatser. På grundval av en total förbrukning i gemenskapen av 1 728 571 ton bomullsgarn för 1989 hävdade de att Brasiliens marknadsandel inte överskred 1,55 %.

Kommissionen noterar, som det anges i punkt 28 i förordning (EEG) nr 2818/91, att den totala förbrukningen i gemenskapen uppgick till 1 184 000 ton. Under dessa omständigheter var 1989 marknadsandelen för den dumpade importen från Brasilien 2,25 %, vilken inte kan anses vara obetydlig.

40. Rådet bekräftar ovanstående och drar följaktligen slutsatsen att effekten av importen från Brasilien och Turkiet måste ackumuleras.

b) Den dumpade importens volym och marknadsandel

41. Enligt punkt 36 måste, vid fastställandet av de slutgiltiga utredningsresultaten, den dumpade importens volym och marknadsandel avse de produkter som exporteras från Brasilien och Turkiet. För perioden mellan 1986 och 1989 uppgick den dumpade importen från dessa båda länder till cirka 111 305 ton 1986, 120 682 ton 1987, 117 824 ton 1988 och 104 130 ton 1989. Den sammantagna marknadsandelen för de brasilianska och turkiska exportörerna var 9,6 % år 1986, 9,3 % år 1987, 9,8 % år 1988 och 8,7 % år 1989.

Rådet bekräftar dessa slutsatser.

c) Underprissättning av den dumpade importen

42. Eftersom de berörda parterna inte har lämnat några anmärkningar bekräftar rådet kommissionens utredningsresultat och slutsatser som de anges i punkterna 31 och 32 i förordning (EEG) nr 2818/91.

d) Andra relevanta ekonomiska faktorer

43. Kommissionen fastställde i sina preliminära slutsatser (punkt 33—40 i förordning (EEG) nr 2818/91) att gemenskapsindustrin hade vållats väsentlig skada som i synnerhet visade sig i en dramatisk sänkning av försäljningspriserna, ekonomiska förluster särskilt under åren 1988 och 1989, avsaknad av räntabilitet, nedläggning av ett stort antal anläggningar och en avsevärd förlust av sysselsättningstillfällen.

44. Kommissionen har inte mottagit några nya fakta angående fastställandet av skada, men de berörda exportörerna invände att vissa relevanta ekonomiska faktorer rörande gemenskapsindustrin, som t.ex. utvecklingen av dess produktion och marknadsandel, bevisade att denna industri inte hade vållats någon väsentlig skada. Producenterna/exportörerna framhöll den omständighet att de undersökta producenterna i gemenskapen under perioden 1986 till 1989 ökade sin produktion med 5 % och sin marknadsandel från 19,5 % till 20,5 %, samtidigt som deras kapacitetsutnyttjande var oförändrat. Dessutom investerade industrin 542 miljoner ecu under en period på endast två år.

45. Kommissionen anser att, som det fastställs i förordning (EEG) nr 2423/88, de relevanta ekonomiska faktorerna rörande skada inte bör värderas separat eftersom vare sig någon enskild faktor eller ett flertal av dem nödvändigtvis kan ge någon avgörande vägledning. Vid en undersökning av dessa faktorer accepterar kommissionen att utvecklingen av gemenskapsindustrins produktion och marknadsandel inte var väsentligen negativ från 1986 till 1989. Inte desto mindre måste dessa värden analyseras i anslutning till värdena för andra viktiga faktorer som t.ex. lönsamhet, investeringar, nedläggning av anläggningar, sysselsättning etc.

Som det förklaras i förordning (EEG) nr 2818/91 sjönk priserna på bomullsgarn för gemenskapsproducenterna från 3,47 ecu per kg 1986 till 3,12 ecu per kg 1989. Under samma period sjönk lönsamheten med 14 procentenheter. I synnerhet registrerades 1989 förluster på upp till 5,7 %, och av alla de undersökta gemenskapsproducenterna var det bara 4 företag som redovisade vinst.

Denna situation hade avsevärda negativa konsekvenser, särskilt i form av förlorad sysselsättning och nedläggning av anläggningar. Bara i de undersökta företagen i gemenskapen försvann åren 1988 till 1989 2 149 sysselsättningstillfällen. Om situationen analyseras för hela gemenskapsindustrin, ger de uppgifter som kommissionen har vid handen att bara 1989 avvecklades slutgiltigt 29 bomullsspinnerier, vilket innebar att 7 263 sysselsättningstillfällen försvann.

e) **Slutsats om skada**

46. Mot bakgrund av det ovannämnda drar rådet slutsatsen att den berörda gemenskapsindustrin vållats väsentlig skada enligt artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 2423/88.

K. VÅLLANDE AV SKADA

a) **Allmänt**

47. I sina preliminära utredningsresultat drog kommissionen slutsatsen att det inte fanns några andra faktorer som vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada än den dumpade importen från Brasilien, Egypten och Turkiet. Denna slutsats baserades huvudsakligen på det faktum att den minskade lönsamheten och övriga negativa ekonomiska omständigheter sammanföll med det fortsatta prisfallet och underprissättningen på gemenskapsmarknaden, vilket kunde hänföras till den dumpade importen.

De berörda exportörerna invände mot denna slutsats och hävdade att gemenskapsindustrins svårigheter inte berodde på importen av det berörda bomullsgarnet. De hävdade att kommissionen hade försummat att beakta följande:

— Gemenskapsindustrin hade tagit felaktiga kommersiella och finansiella beslut när de investerat kraftigt i automatiserade spinnerier och koncentrerat sig på open-end-teknik i stället för att behålla ringspinnstekniken. Dessa investeringar hade dessutom eliminerat många manuella arbetsuppgifter.

— En del av gemenskapsindustrin hade frivilligt dragit sig ut ur gemenskapsmarknaden för bomullsgarn och koncentrerat sina produktionsansträngningar på viskos och annat blandgarn.

— Kostnaderna för gemenskapsproducenterna hade ökat från 1986 till 1989 på grund av en betydande räntehöjning.

— Några av gemenskapsindustrins svårigheter var orsakade av inre faktorer som t.ex. den ökade konkurrensen bland gemenskapens producenter i samband med genomförandet av gemenskapens inre marknad.

48. Kommissionen anser att de flesta av argumenten i punkt 47 redan har besvarats i den förordning som införde den preliminära tullen. Kommissionen godtar, som det anges i punkt 37 i förordning (EEG) nr 2818/91, att gemenskapsindustrin gjorde stora investeringar för att modernisera anläggningar och utrustning, men detta kunde tillskrivas den rimliga avsikten att upprätthålla positionen bland de tekniskt mest avancerade spinnerierna i världen och därigenom behålla konkurrenskraften.

Vad gäller investeringar i open-end-teknik visade en jämförelse avseende perioden 1980 till 1989 att gemenskapsproducenternas investeringar i denna sektor faktiskt var lägre än de nordamerikanska spinneriernas investeringar.

En analys av installeringen av nya maskiner visar att för varje 100-tal nya spinnmaskiner uppgick antalet nya rotorer till 49 i Nordamerika och endast 21 i gemenskapen. Detta visar klart att gemenskapsindustrins investeringar i sektorn under den berörda perioden inte var onormalt höga.

Vidare noterar kommissionen att de avsevärda belopp som investerats för omstrukturering av gemenskapsindustrin visar industrins fasta avsikt att vara konkurrenskraftig på hela marknaden för bomullsgarn, hellre än att delvis dra sig ur marknaden eller koncentrera sig på produktionen av särskilda typer av bomullsgarn.

Vad gäller räntorna för produktionssektorn för bomullsgarn konstaterade kommissionen att räntorna i gemenskapen ökade från 1987 till 1989 med endast 0,5 %, vilket inte kan anses vara en onormal ökning av kostnaderna för gemenskapsindustrin.

Som det anges i punkt 43 i förordning (EEG) nr 2818/91 är kommissionen medveten om det faktum att vissa förluster av sysselsättningstillfällen kan hänföras till investeringar i högteknologiska anläggningar som gör manuella arbetsuppgifter överflödiga. Vidare kan kommissionen inte utesluta det faktum att den interna konkurrensen mellan spinnerierna i gemenskapen kan ha haft negativa effekter för några av dem. Dessa omständigheter utesluter dock inte det faktum att den dumpade importen hade en klart skadlig effekt på gemenskapsindustrins tillstånd, särskilt på grund av importens låga priser.

b) **Verkningar av kvantitativa restriktioner**

49. Exportörerna hävdade att de gällande bilaterala avtalen med de berörda länderna om kvantitativa restriktioner på import av bomullsgarn medförde att denna import inte kan ha vållat gemenskapsindustrin någon skada.

I detta sammanhang upprepar kommissionen sina överväganden i punkt 45 i förordning (EEG) nr 2818/91. Kvantitativa restriktioner skyddar gemenskapsindustrin mot överdrivna importvolymer, men förhindrar inte att skada kan vållas av illojala handelsmetoder som t.ex. dumpad import till mycket låga priser.

50. De turkiska exportörerna har dessutom hävdat att deras export av bomullsgarn till gemenskapen förutom kvantitativa restriktioner också omfattades av ett system med minimipriser som tillämpades till och med 1988, och att den kombinerade effekten av detta system och de kvantitativa restriktionerna är att den turkiska exporten inte kan ha vållat någon skada, åtminstone fram till och med 1988.

Detta argument kan inte godtas eftersom denna prismekanism på begäran av kommissionen upphävdes 1988 då den var utan verkan och enkelt kunde kringgås.

c) **Verkningar av andra faktorer**

51. Kommissionen undersökte om dess slutsatser om vållande av skada enligt förordning (EEG) nr 2818/91 fortfarande var giltiga med hänsyn till att dumpningsmarginalerna för import av bomullsgarn från Egypten hade konstaterats vara obetydliga och att denna import följaktligen inte skulle omfattas av detta förfarande.

Med hänsyn till den betydande marknadsandelen för export från Brasilien och Turkiet och den avsevärda marginal med vilken priserna för denna export underskrider gemenskapsproducenternas priser, anser kommissionen att den dumpade importen från Brasilien och Turkiet, beaktad separat, måste anses ha vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

Rådet bekräftar denna slutsats.

I. GEMENSKAPENS INTRESSE

52. I sina preliminära slutsatser undersökte och vägde kommissionen intressena hos gemenskapsindustrin och hos de andra parterna som t.ex. importörer av bomullsgarn, slutanvändare etc. Av de skäl som anges i punkt 42—49 i förordning (EEG) nr 2818/91 drog kommissionen slutsatsen att gemenskapens intresse på det hela taget krävde att gemenskapsindustrin beviljades skydd mot illojal konkurrens från dumpad import.

53. Efter införandet av de provisoriska åtgärderna mottogs ett antal framställningar från importörer i gemenskapen och i synnerhet från användare av bomullsgarn. I dessa framställningar hävdades att en ökning av importpriserna på bomullsgarn från de berörda länderna på grund av antidumpningstullar skulle få negativa effekter för deras verksamhet.

Bomullsväverier hävdade i synnerhet att en ökning i priserna på deras råvara skulle försämra deras konkurrenskraft gentemot väverier från tredje land och medföra en ökning av exporten till gemenskapen av konfektionssydda textilvaror. Detta kunde leda till förlust av sysselsättningstillfällen och nedläggningar av väverier i gemenskapen, särskilt vad gäller väverier som inte är integrerade med spinnerier. Vissa väverier hävdade att det fanns svårigheter att anskaffa bomullsgarn från ett särskilt område i gemenskapen och menade att spinnerierna i det området "hade skurits ned så mycket att branschen inte kunde återupprättas".

Andra hävdade att det skulle vara mer logiskt om gemenskapen i sina åtgärder mot orättvis lågprisimport hade börjat på en högre nivå i produktionsprocessen fram till färdiga kläder och textilier.

54. Eftersom det grundläggande syftet med antidumpningstullar är att undanröja den skada som den dumpade importen vållar en gemenskapsindustri och därigenom återupprätta öppen och sund konkurrens på gemenskapsmarknaden för den berörda produkten, är det normalt att priserna på bomullsgarn ökar på grund av antidumpningstullar på den dumpade importen. Vad gäller slutanvändare av bomullsgarn anser kommissionen att fördelen i form av låga priser inte rättfärdigar illojalt handelsbruk som skadar den gemenskapsindustri som tillverkar denna produkt och att importörerna inte har några bestående rättigheter till att denna fördel bevaras.

55. Vad gäller de påstådda svårigheterna att anskaffa bomullsgarn i ett särskilt område av gemenskapen anser rådet att det inte finns någon anledning till att anskaffning måste ske i ett visst område på den inre marknaden. Om man beaktar gemenskapens spinnerinäring som helhet verkar det ogrundat att påstå att dess livskraft inte kan återupprättas, förutsatt att åtgärder vidtas mot import till orättvist låga priser.

56. Vidare noterar rådet att om det inte vidtas slutgiltiga antidumpningsåtgärder kommer ett antal bomullsgarnspinnerier i gemenskapen att fortsätta att minska sin verksamhet med förlust av ytterligare sysselsättningstillfällen som följd. Nedläggningen av spinnerier på grund av dumpad import sker i så snabb takt att industrin i sin helhet kan anses vara i fara om det inte vidtas åtgärder. Från 1989 till utgången av 1991 tvingades 87 produktionsenheter för bomullsgarn i gemenskapen, inklusive tre av de producenter som kontrollerats i denna utredning, att lägga ned sin verksamhet, vilket medförde en förlust av 17 423 sysselsättningstillfällen. Detta tal innefattar inte de sysselsättningsförluster som är att hänföra till omstrukturering av företag som fortfarande är i gång.

Liknande synpunkter uttrycktes av Europeiska fackföreningskommittén för textilvaror, kläder och lädervaror som representerar gemenskapens anställda i dessa sektorer.

57. Rådet noterar även att Eurocoton och Europeiska fackföreningskommittén för textilvaror, kläder och lädervaror representerar tillverkare och anställda i både spinneri- och väveriindustrin i gemenskapen. Man får anta att båda organisationerna i sitt kraftiga stöd för slutgiltiga antidumpningsåtgärder noggrant har beaktat intressena hos alla sina medlemmar, inklusive väverierna.

Under förutsättning att skadan från den dumpade importen undanröjs bör gemenskapens spinneriindustri bli fullt konkurrenskraftig, desto mera som den har investerat avsevärt i teknik som gör det möjligt att konkurrera med länder med låg arbetskraftskostnad och anpassa sig till marknadsbehoven i gemenskapen.

58. Det lämnades inte in några anmärkningar från gemenskapens förbrukare av produkter framställda av bomullsgarn. Rådet anser att förbrukarna på medellång sikt bör dra nytta av en sund konkurrenssituation i vilken antalet leverantörer av bomullsgarn inte reduceras genom illojala handelsmetoder.

59. Mot bakgrund av detta bekräftar rådet kommissionens slutsatser om att det är i gemenskapens intresse att införa antidumpningsåtgärder för att undanröja den skadliga effekten av import av bomullsgarn med ursprung i Brasilien och Turkiet.

M. ÅTAGANDEN

Efter att ha informerats om de grundläggande uppgifter och överväganden på vars grundval man hade för avsikt att rekommendera ett införande av slutgiltiga tullar erbjöd sig både de turkiska och de brasilianska myndigheterna på de berörda exportörernas vägnar att ingå en form av åtagande.

Vad gäller Turkiet motsvarade detta erbjudande inte bestämmelserna i artikel 10 i förordning (EEG) nr 2423/88, särskilt vad gäller möjligheten att införa tullar om ett åtagande inte fullföljs eller återtas enligt punkt 6 i den artikeln. Dessutom anser kommissionen att en effektiv övervakning av att företagen fullföljer ett sådant åtagande inte är praktiskt genomförbar.

Vad gäller Brasiliens erbjudande som innebär frivilliga kvantitativa exportbegränsningar ansåg kommissionen inte att detta åtagande skulle undanröja dumpningens skadliga effekter.

Rådet finner efter samråd och av ovannämnda skäl att dessa erbjudanden om åtagande måste avvisas.

N. TULL

60. Preliminära antidumpningstullar infördes på den nivå som motsvarar de konstaterade dumpningsmarginalerna, med undantag för en brasiliansk exportör för vilken tull infördes på en nivå som var tillräcklig för att undanröja den skada som vållats. På grundval av de slutgiltiga utredningsresultaten konstateras att dessa slutsatser intebehöver ändras.

O. UTTAG AV PRELIMINÄR TULL

61. Med hänsyn till de konstaterade dumpningsmarginalerna och den väsentliga skada som vållats gemenskapsindustrin anser rådet att det är nödvändigt att de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär antidumpningstull, med undantag för de belopp som avser importen av egyptiskt bomullsgarn, bör slutgiltigt tas ut upp till den nivå som motsvarar den slutgiltigt införda tullen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall härmed införas på import av garn av bomull enligt KN-nummer 5205 11 00 till 5205 45 90 och 5206 11 00 till 5206 45 90 med ursprung i Brasilien eller Turkiet.

2. Tullsatsen i procent av nettopriset fritt gemenskapens gräns oförtullat skall vara följande:

a) 16,6 % för garn av bomull med ursprung i Brasilien, TARIC-tilläggsnummer 8551, med undantag för importvaror som tillverkas av nedanstående företag, vilka skall omfattas av nedanstående tullsats:

	Tullsats	*TARIC-tilläggsnummer*
Fábrica de Rendas Arp SA	7,0 %	8552
Nisshinbo do Brasil Indústria Têxtil Ltda	12,1 %	8553
Fiação e Tecelagem Kanebo do Brasil	11,2 %	8554
Filobel SA Indústrias Têxteis do Brasil	12,9 %	8555
Toyobo do Brasil Indústria Têxtil Ltda	12,9 %	8555
Indústria Têxtil Tsuzuki Ltd	12,9 %	8555
SA Têxtil Nova Odessa	12,9 %	8555
Cotofício de São Bernardo	12,9 %	8555
Companhia Brasileira de Fiação	12,9 %	8555

b) 12,1 % för garn av bomull med ursprung i Turkiet, TARIC-tilläggsnummer 8562, med undantag för importvaror som tillverkas av nedanstående företag, vilka skall omfattas av nedanstående tullsats:

	Tullsats	*TARIC-tilläggsnummer*
Birko (Birlesik Koyunlulular Mensucat Tic ve San AS)	7,7 %	8564
Ceytas (Ceyhan Tekstil Sanayii AS)	12,1 %	8565
Söktas Pamuk ve Tarim Urunerini Degerlendirme Ticaret ve Sanayii AS	9,5 %	8566
Taris (Tarim Statis Kooperatifleri Birli Keri)	8,6 %	8567
Yalova Elyaf ve Iplik Sanayii ve Ticaret AS	5,6 %	8568
Yidas	4,9 %	8569
Sönnez Pamuklu Sanayii AS	9,0 %	8569
Cukurova Sanayii isletmeleri TAS	9,0 %	8569
Akip Tekstil	9,0 %	8569
Karsu (Tekstil Sanay ve Tic AS)	9,0 %	8569
Trakya Iplik Sanayi AS	9,0 %	8569
Bisas Bursplik Sanayii AS	9,0 %	8569
Meptas Manisali Errensel Pazadama ve Ticaret AS	9,0 %	8569
Hateks (Hatay Tekstil isletmeieria AS)	9,0 %	8563

3. Priset fritt gemenskapens gräns enligt punkt 2 skall anses som nettopris om de faktiska betalningsvillkoren föreskriver betalning inom 30 dagar efter det att produkterna anlänt till gemenskapens tullområde. Priset skall ökas med 1 % för varje ytterligare månad som betalningsfristen förlängs.

4. I de fall när det exporterande företaget inte är detsamma som det producerande företaget skall den tullsats tillämpas som gäller för import av berörda produkter från det producerande företaget.

5. Gällande bestämmelser om tullar skall tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts enligt förordning (EEG) nr 2818/91 i form av en preliminär antidumpningstull rörande import från Brasilien och Turkiet skall slutgiltigt tas ut upp till nivån på den slutgiltigt införda tullen. Belopp som inte omfattas av den slutgiltigt införda tullen skall frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 mars 1992.

På rådets vägnar

Carlos BORREGO

Ordförande